

ผลงานนักเรียนรางวัลชนะเลิศ

(อันดับที่ ๑-๓)

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔-๖

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา (สพม.)

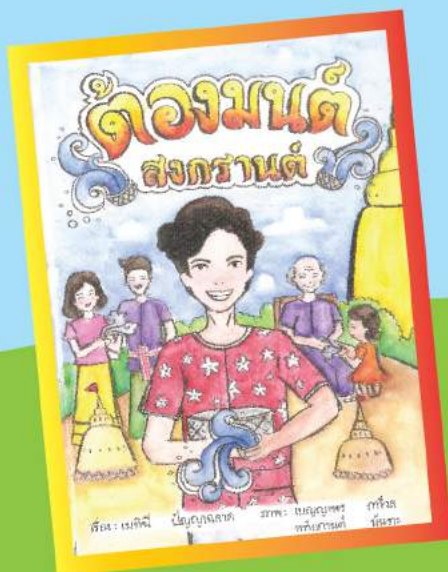
ตั้งมณฑลสงกรานต์

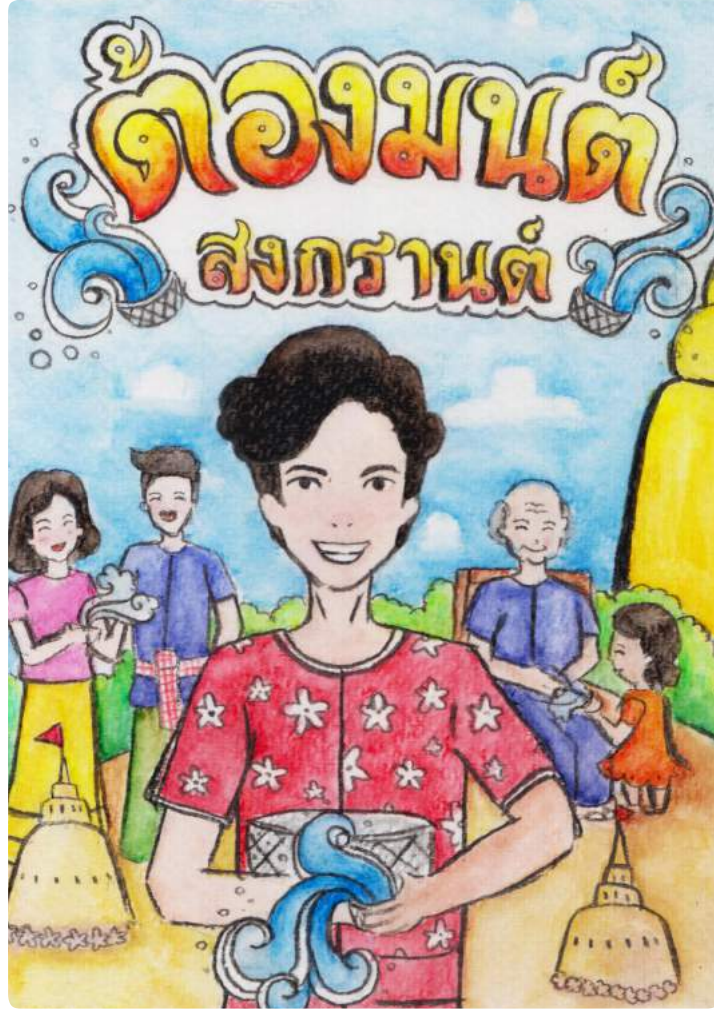
ภาพวันนั้น

๑๑๑๑๑ที่บ้านฉัน

ตำราชมชนตำรากรงานตำ

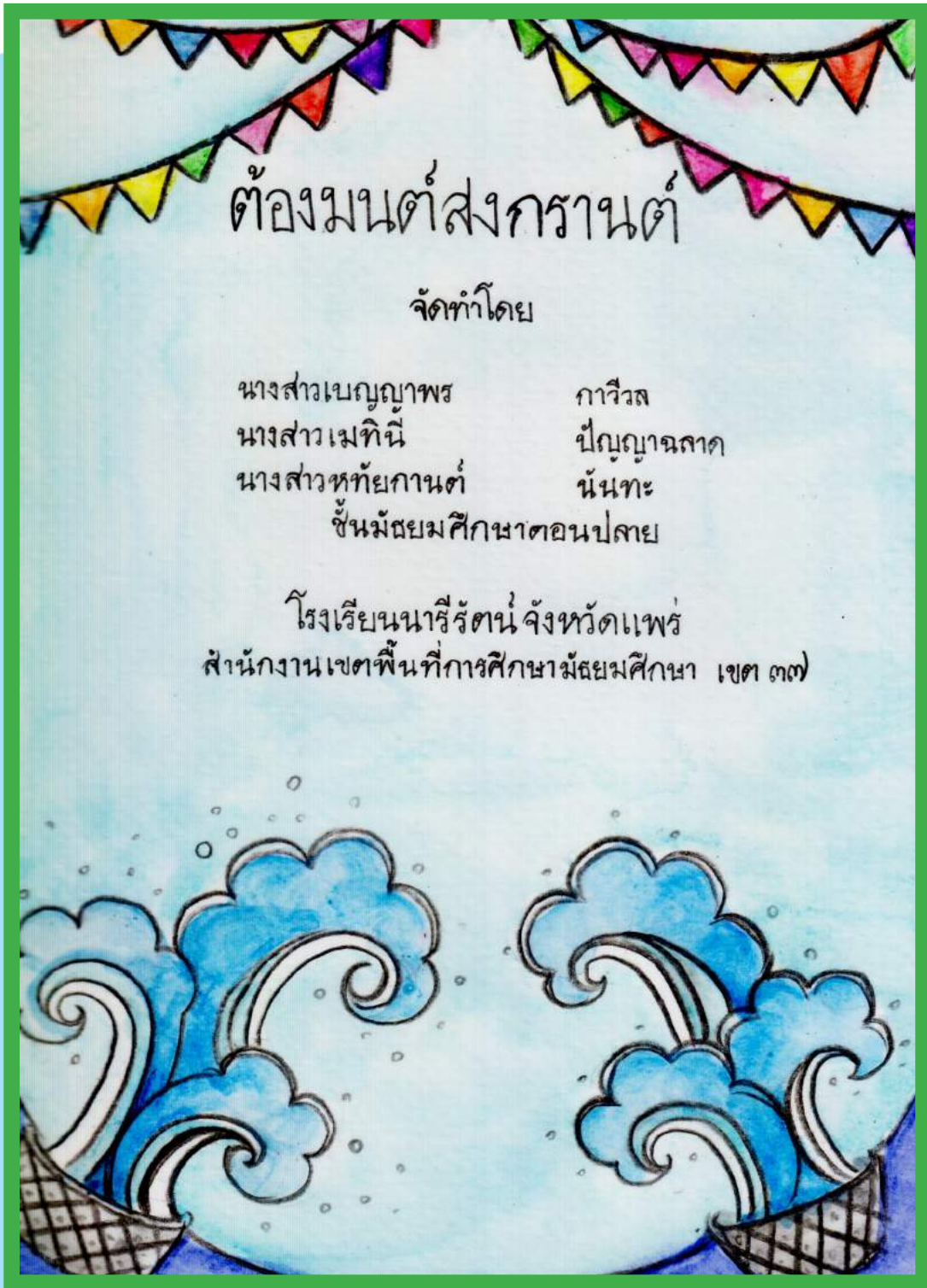

หนังสือเล่มเล็ก ราชวัลชนะเลิศอันดับที่ ๑

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔-๖

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา (สพม.)

โรงเรียนนารีรัตน์ จังหวัดแพร่ สพม. เขต ๓๗

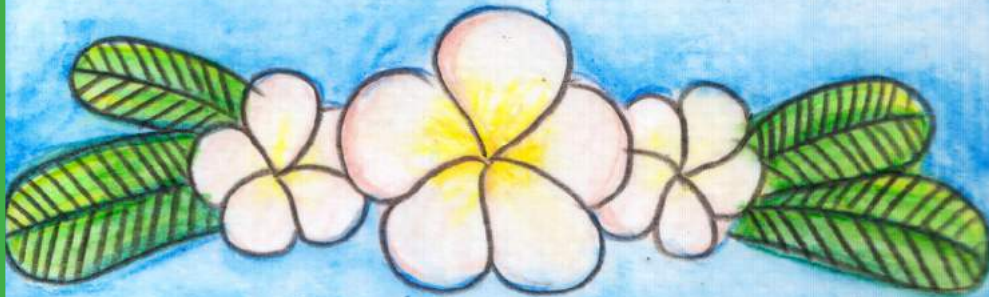
คำนำ

วัฒนธรรมประเพณีของไทย มีความหมายครอบคลุมถึงเรื่องราวอันเป็นวิถีดำเนินชีวิตที่เป็นเอกลักษณ์ของคนไทยที่สืบเนื่องมาตั้งแต่ยุคโบราณกาลถึงปัจจุบัน อันได้แก่ วันสำคัญ พิธีกรรม เป็นต้น

ปัจจุบัน วัฒนธรรมประเพณีหนึ่งที่ค่อยๆ สบเลือนหายและผิดแผกไปจากเดิมคือ เทศกาลวันสงกรานต์ หลายคนอาจลืมไปและคิดว่า ความสนุกสนานจากการเล่นน้ำ เป็นเพียงวัตถุประสงค์เดียวของวันสงกรานต์ ในขณะที่ประเพณีสงกรานต์ที่ดั้งเดิมและถูกต้องอาจเลือนหายไปจากประเทศไทย

หนังสือเล่มเล็กเล่มนี้จัดทำขึ้นเพื่อเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยปลูกจิตสำนึกในการรักษาวัฒนธรรมประเพณี ดั้งเดิมของไทยให้ดำรงไว้คู่ชาติสืบต่อไป

คณะผู้จัดทำ

หยุดส่งการงานนี้
กลับมาเขียนบ้านนะคุณ

เมื่อปิดเทอมฤดูร้อนเริ่มต้นขึ้น ต้น เด็กหนุ่ม ม.ปลายที่ใช้ชีวิตในเมืองกรุงมานานยังคงนั่งจับจ่ายอยู่หน้าจอสีเหลี่ยมของเครื่องคอมพิวเตอร์ ขณะที่กำลังท่องอยู่ในโลกอินเทอร์เน็ตอย่างเพลิดเพลิน เสียงแจ้งเตือนข้อความเข้าก็ดังออกมาผ่านลำโพง เด็กหนุ่มหันมาสนใจและพบว่า เป็นข้อความที่ส่งมาจากแม่ของเขา

๒

หลังจากเดินทางกลับบ้าน ตันก็ขลุกอยู่กับโทรทัศน์ที่
ตั้งแต่เช้าถึงดึกคืน จนเมื่อรุ่งเช้าของวันใหม่มาถึง เขายังคง
นอนอยู่บนเตียงและไม่มีท่าทีว่าจะลุกขึ้น แม้มักเห็นดังนั้น
จึงเข้ามาปลุกลูกชายของตน

๓

ในตอนสาย พ่อ แม่ และ คนที่ฝึกคำสั่งไม่ไหว ก็มาอยู่
พร้อมกันหน้าบ้านไม้หลังหนึ่ง จากนั้นไม่นานชายกับหญิง -
ชรา ก็เดินลงมาจากบันไดเพื่อต้อนรับผู้มาเยือนทั้งสาม
ทั้งคู่ดูดีใจเป็นพิเศษที่เห็นหลานชายในวันนี้ ก่อนที่ทั้งหมด
จะทักทายและพากันขึ้นชานเสือน

หลังจากที่พ่อช่วยพยุงปลูกบวบไปนั่งเก้าอี้แล้ว ช่างๆ กันนั้น
แม่ก็พัลวันกับการจัดเตสิยมน้ำและขันไว้สำหรับดำหัว
ต้นได้เพียงแต่ยี่นึ่งเพราะทำตัวไม่ถูก จนพ่อสะกิดเรียก
ให้เข้าไปรดน้ำ ต้นมองดูพ่อแล้วเลียนแบบตาม แม่จะ
มีท่าทีเงอะงะแต่ก็ผ่านไปด้วยดี แล้วทั้งสามก็พนมมือ
รับพร

บทสนทนาสี่ทศเพเหระระหว่างครอขบคร้วดำเนินไปเป็น
 เวลาานาน ถึงจะเป็นเรื่องราวที่ขุดคุ้ยถึงอดีต แต่พ่อและ
 แม่ของต้นก็ฟังด้วยความสนุกสนาน เว้นเพียงแต่ต้นที่
 ไม่ยอมร่วมวงสนทนา เขารู้สึกเบื่อและอยากกลับไปหาโลก
 อื่นเทอร์เน็ตของเขา เรื่องราวของเพื่อนๆในนั้นยังดูน่าสนใจ
 เสียมากกว่า

๖

ทันทีที่กลับบ้าน เด็กหนุ่มก็มุ่งตรงไปยังมือถือของตนทันที แต่ก็ต้องผิดหวังที่พบว่าคนอื่นรู้อย่างออกใจไปทำกิจกรรมเหมือนกับเขา ไม่มีใครอยู่เป็นเพื่อนในโลกไร้พรมแดนนั้น ดังนั้นทนายความใจก่อนจะตัดสินใจล้มตัวลงนอน แต่ก็ถูกเสียงของแม่ทักทายนเอาไว้

ต้น ทำไมไม่ออกไปเล่นน้ำกับเพื่อนล่ะลูก

ไปสาระนะแม่
ผมไม่เล่นหรอก

(๓)

ต้นออกมาเยือนหน้าบ้านพร้อมถังใบหนึ่ง เช่นเคย เขาไม่สามารถขุดคำสั่งของคนที่ยืนอยู่ข้างตัวเขาได้ สามพ่อแม่ลูกต่างมีถึงน้ำกันคนละใบในมือ ก่อนจะเดินออกไปตามถนนมุ่งหน้าไปยังวัดประจำหมู่บ้าน ตลอดทางทั้งหนุ่มสาวลูกเล็กเด็กแดงมากมายต่างเล่นน้ำอย่างสนุกสนาน ทว่าจะถึงหน้าวัด ตัวของต้นก็ชุ่มไปด้วยยน้ำ เขาได้แต่ระงับอารมณ์และถามแม่ด้วยความสงสัย

ต้นแบกตั้งใส่ทรายตามหลังพ้ออย่างทูลักทูละเข้าไปในวัด
 ภายในลานวัด เต็มไปด้วยผู้คน และถูกประดับด้วยกระดิ่ง
 หลากสีสั่น เขาสังเกตเห็นกลุ่มวัยรุ่นนี้ไม่น้อย มาร่วมงาน ผิดจาก
 ที่คาดเอาไว้ ต้นบัวแต่มองดูรอบๆจนเกือบเดินชนคนอื่น
 เมื่อได้สติเขาก็รีบเดินไปหาพ่อแม่ที่โอบกอดให้ข้างๆ กองทราย

ต้นบรรจงเทททรายตามแม่ของเขา แล้วพ่อก็นำเอาธงกระดาษ
สามเหลี่ยมที่เตรียมไว้มาปักบนกองทรายที่คล้ายเจดีย์
ทั้งสามชั้นมองผลงานด้วยความภาคภูมิใจ ก่อนที่ต้นจะเผลอ
ถามถึงสิ่งที่จะทำต่อไป พ่อกับแม่ก็ดึงแขนต้นไปยังกลุ่มคน
ที่กำลังยืนเล่นน้ำทันที

๑๐

เพื่อนรสมัยเด็กมายืนส่งต้นถึงหน้าบ้าน เพราะเจ้าตัวเปลอส
เล่นน้ำเพลินจนตะวันจวนจะลับขอบฟ้า เมื่อเข้าบ้านก็เห็นว่า
ปู่กับย่ามาหา เขาก็จัดแจงอาบน้ำแต่งตัว เพื่อมาต้อนรับ
ปู่กับย่าเองก็ไม่ได้มามีมือเปล่า ทั้งคู่มาพร้อมทั้งข้าวหมากที่
ตั้งใจทำมาให้หลานชายได้ลองกิน

วันนี้ออกไปเที่ยวที่วัด
ไปทำอะไรนางล่ะ

ทั้งสามพูดคุยกันจนเวลาล่วงเกือบตกตึก ต้นแท้บ่ไม่รู้ตัว
ว่าตนไปคุยถูกคอกับสองปู่ย่าตอหนี่ไหน เพราะในความจริง
แล้ว เขามีความสุขไม่น้อยที่ได้ทำกิจกรรมหลายอย่างในวันนี้
แม้จะมีทำที่ที่ดูเหมือนไม่ชอบใจ แต่นั่นก็เพราะว่าเขาตื่นเต้น
จนทำตัวไม่ถูก เขาเพิ่งนึกขึ้นได้ในตอนนี่ว่าตอนสมัยที่
เขายังเด็กนั้น สิ่งที่เขาพลอสิมไปมีค่ามากมายเพียงใด

วันนี้ผมได้ไปก่อถอกทราย
และเล่นน้ำกับเพื่อน
สนุกมากครับ

๑๓

หนึ่งอาทิตย์หลังจากนั้น ต้นจัดกระเป๋าเดินทางเตรียม
 กลับเข้าเมือง พ่อ แม่ ปู่ และย่าต่างมาส่งเขาที่สถานี
 เด็กหนุ่มไหว้ลาอย่างนอบน้อมก่อนจะขึ้นรถไฟไป ต้นนั่งกอด
 กระเป๋าแน่นกับอก พลังนึกถึงความทรงจำฤดูร้อนในเทศกาล
 สงกรานต์ที่ผิดไปจากทุกปีและปีนี้ก็เป็นปีที่เขามีความสุขที่สุด
 เขาตั้งมั่นแล้วว่าในปีหน้าและทุกปี เขาจะกลับมาอีกแน่นอน
 รอยยิ้มของต้นผุดขึ้นบนใบหน้าโดยที่เขาไม่รู้ตัว อาจเป็น
 เพราะว่า ต้นหลงมนต์สะกดของสงกรานต์เข้าแล้วก็เป็นได้

คำทำ

หนังสือเล่มเล็ก เรื่อง ภาพพู่กัน
 จัดทำขึ้นเพื่อส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน โดยมีเนื้อหา
 สอดคล้องเกี่ยวกับ “รักษาวัฒนธรรมประเพณีไทย”
 ซึ่งดำเนินการเรื่องผ้าทอตัวละคร ที่ทำเอาเอกลักษณ์
 ของไทย มาถ่ายทอดสู่ลูกหลานให้รู้จัก
 ได้ชื่นชมและเห็นคุณค่า และช่วยกันรักษาให้สืบทอด
 ตลอดไป

คณะผู้จัดทำหวังว่า จะมีประโยชน์ต่อผู้อ่าน
 และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

ศิริธรา บุญมา

KKS BOOK

เมื่อตวงจ้หกรู้ ลาลับจากขอบฟ้า และพระอาทิตย์
 โยล่พหุหอบเขาชี้หมาเกาหที่ เวลาที่ทั่วทั้งผืนป่า เต็มไปด้วย
 หยาตห่าคางกิตองแสงอาทิตย์ เหลลลัศทวหอยใหญ่
 เริ่มออกหากิห หกเริ่มล่งเลียงล่อดประล้าหกัหรวาหขั้บฮอง
 บกเพลลง ชั้วตโหป้าโหญค้อย ๆ เริ่มดำหิหไปอีกครั้งหที่ห
 หกเข้หเด็ยวกหกับคหหหห่มบ้าหล้ายธาร ทยลล้ายเก้า
 โหห่มบ้าหเริ่มปรากลคหออกมาเด็หล่วหทางไปมา บ้างก็
 เด็หทางไปตลลตเขา บ้างก็ออกไปตู่เร่ตู่หา บ้างก็ออกไปทำงาน
 และบ้างก็เด็หทางไปโรงเร็ยห

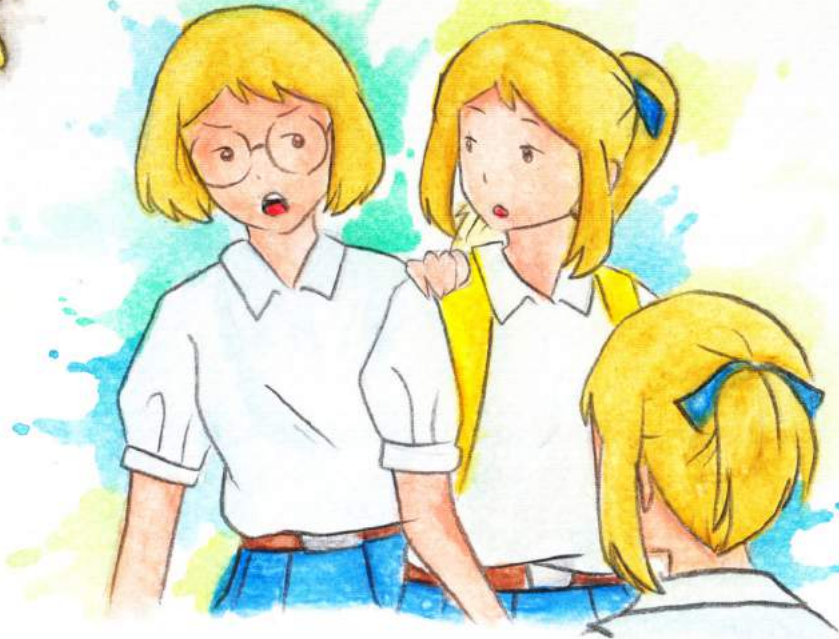
“ททไปก่อกททคะ” เลียงหวาทสองเลียง เอ่ยประสาทกัซ
 อย่งพร้อมมเพริซง ส่องพิทของ “แก้วตา” และ “ตวงใจ”
 เอ่ยบอกกัซ “ยายบณ” ก่อกททจะหิบบกระเป๋าสะพายจึทบ่า
 มงททออกจากบ่าทไป จุดหมายปลายทางอึทไมทไกลและไมทใช่
 จึทไหน หากแต่คือ “โองเวียทอธธรง” แก้วตาเป็ททกเวียท
 ชุท ม.๖ และตวงใจเป็ททกเวียทชึท ม.๔ ไมทสิทใครไมทเคยได้บิท
 ช็อของส่องพิทของคู้ท ไมทใช่เพราะททตา ทิสึย หรือผลกักรเวียท
 แต่เป็ทเพราะ พวกเธอเป็ททลาทสาวสุดทึร็กของยายบณททเอง

KKS BOOK

ยายบุญเป็นแม่ค้าธรรมดา แต่สมัยยังสาว
 เธอเป็นผู้ที่มีความสามารถในการฟอहर่า บ่อยครั้ง
 ที่เธอต้องแสดงออกทางลำคัณ ๓ ของหม่นบ้ำน และเมื่อ
 พอกับแม่ของแกวตาและตวงใจแยกทางกัน หลาน ๓
 จึงถูกส่งตัวมาหาเธอตั้งแต่ยังเล็ก ยายบุญคอยขอรบม
 ส่งส่งหมารบาาแก่หลานทั้งสองตั้งแต่เด็ก ๓ พร้อมทั้งส่ง
 หมาคิลปีไปขให้เป็นความสามารถพิเศษติดตัว แกวตา
 ให้ความสนใจและขบขัณฝึกซ้อมเป็นอย่งดี ขณะที่ตวงใจ
 ไม่ได้ให้ความสนใจเท่าไรนัก

เมื่อสองพี่ของเตี๊ยะทางมาถึงโรงเรียน สิ่งแรกที่ทำ
 บอกได้เต็มปากเต็มคำคือว่า “อ้าวอ้าว” ดอกไม้สวยมากถูกจัดลงกระถาง
 แต่ก็มีไม้ดอกไม้ประดับวางอยู่รอบๆ พี่ก็รีบหยิบดอกไม้ลงอุปกรรณ
 และของตุ๊กตาต่างเดินไปมา รอดชมพอกำลังถูกตักแต่งให้สวยงาม
 แต่กระนั้นบรรดาภาคความสวยงามเหล่านั้นก็จบลงไปกับบริเวณ
 เป็หปกติที่โรงเรียนจะจัดชมพอก่อน “วันลอยกระทง” ของทุกปี
 ความอ้วอ้าวก็จึงเป็นอีกสิ่งหนึ่งที่น่าทึ่งหรือคอย เตี๊ยะเข้าโรงเรียน
 มาไม่กี่วันก็รีบกระโดดจากตึกด้านหลัง “แกวตา แกวตา
 มาทางนี้เร็ว เธอต้องไปเตรียมตัวนะ!”

คนเรียมไม่ใช่คนอื่นไกล หากแต่เพียง "ผี" เพื่อหลีกหนีจากของแกวตา ที่พุ่งมาด้วยตาแห่งกรรมกรรมที่เรียม "เธอต้องรำเป็ดงาห รับตามห้หมาห้เลย" ไม่ว่าเปล่า ผีควาซอมือแกวตา แลวดิ่งเหออกเคิหไปทหที่ แกวตาห้หมาไปกมือเหของถาว เลิกหอย กอหจะถูกกลืนหายไปกับฝูงชน ดวงใจไปกมือลาที่ วนล้บล่าบตา กอหจะมุ่งหหไปรวมกับกลุ่มเหือหของตหเอง

 KKS BOOK

KKS BOOK

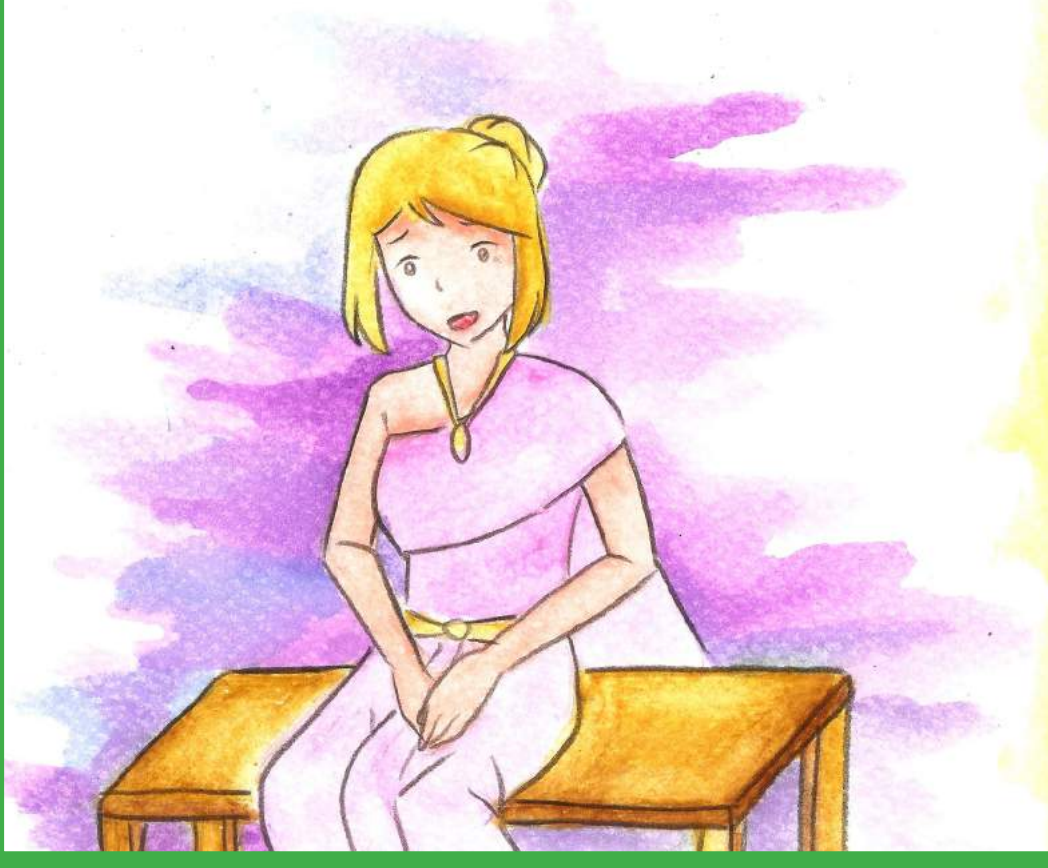
การเตรียมงานเพิ่งไปอย่างรวดเร็ว ไม่หาหนังสือ
 พระอาทิตย์ก็ตกมืดมิด บังบอกว่าอีกไม่ช้าก็ถึงเวลาที่จะจบงานแล้ว
 จะออกเดินทางสู่ตัวประจำตำบล แต่เบื้องหลังความสับสนทั้ง
 กลับมามีความวุ่นวายเล็ก ๆ กอตัวขึ้น เมื่อหันกลับตาคูลงมา
 หายไปจากสถานที่ที่จัดงาน ดวงใจก็กลับมามองพิงสาวถึงกับขึงง่า
 เมื่อเธอร้องคำถามใสใส “ดวงใจ เธอเห็นแก้วตาไหม แก้วตา
 อยู่กับเธอรึเปล่า” “ไม่ค่ะ พี่แก้วตาไม่ได้อยู่ที่นี่หรือคะ?”
 ฝนหน้าซัด บอกตัวหนาเสียงร้อหรณ “แก้วตาของเธอ
 หายตัวไปแล้วหรือสิ!”

KKS BOOK

จากนั้นความผิดหวังเล็ก ๆ ก็ก่อเกิดเป็น
 ความโกลาหลจนได้ เมื่อเวลาผ่านไปนานเข้ามารากของ
 แต่แก้วตากลมหายตัวไป ตามหากันจนหายอยู่สักพัก
 เลี้ยงหิ้งก็ตั้งขึ้นราวกับจุดความหวังใจจากคห “เจอแก้วตาแล้ว
 อยู่ทางนี้” ฝหรีบวิ่งมาด้วยความหวัง แต่แล้วลิ้นหาของเธอก็
 ก็ติดลงทางนี้ เมื่อข่าวดีกลับกลายเป็นข่าวร้าย เมื่อฝห
 พบว่าขอเทกของแก้วตาบวมแดงจนบอกได้ว่า เธอคงขี้ขร่า
 เบิดงาหไม่ได้อีกแล้ว “ขอโทษนะ จัหข่มข่ามเกิหไปหหอยนะ”
 แก้วตาเอ่ยด้วยความสลดแต่ฝหก็ไม่าให้ใครรู้สึกดขีห

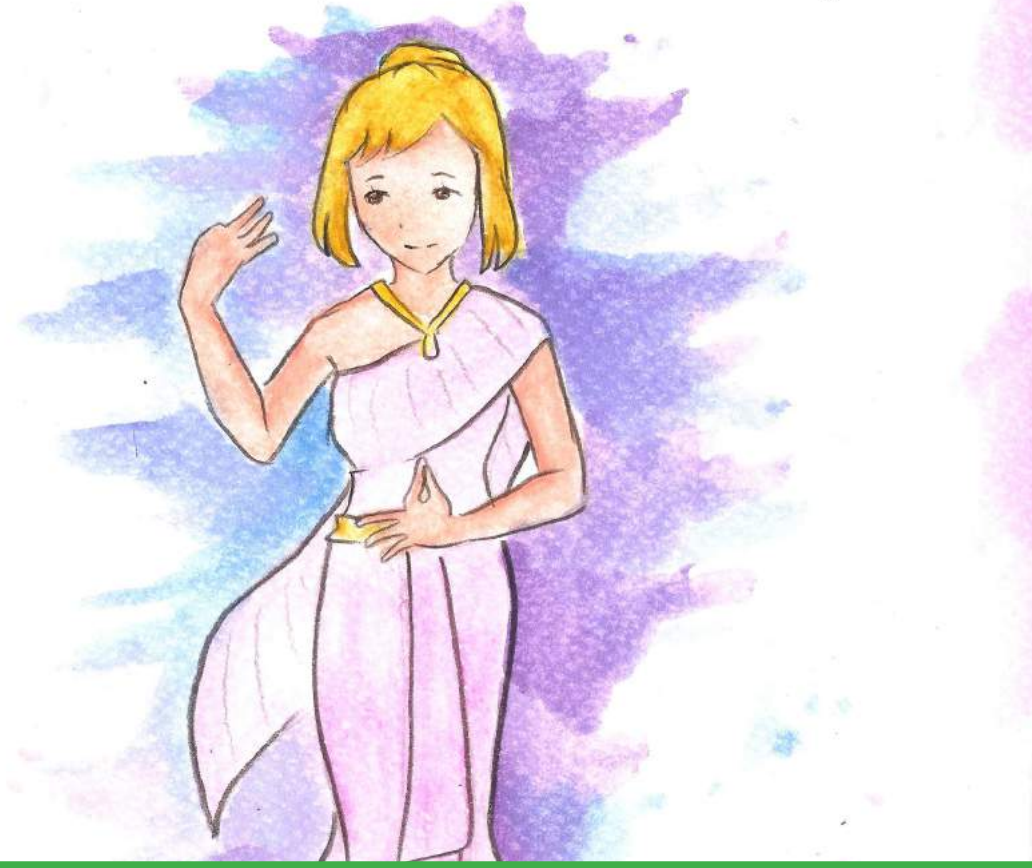
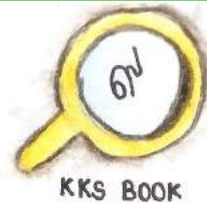
KKS BOOK

“แน่แล้วๆ แล้วแบบนี้ ใครจะชี้แกหูล่ะ!” ฝฝเอามือ
 กุมขมับเดินไปมารวบรวมจะหาทางออก เวลที่จากคหมีคำแหง
 ทหาก็กำหนดแล้ว จะปรับใหม่ทั้งหมดก็ไม่ใช่เป็น
 แก้วตาทั้งสี่ตอนอยู่ข้างๆ กัน ออกมาหว่าล้าก็ผิด หาดาคลอบ
 เทตการธอย่างนี้ ไม่มีใครอยากให้เกิด แต่เมื่อเกิดก็ของ
 ทากางแก ทาคหิธาได้ข่างแก้วตาดี? จัปพลัหราวกับมีหลอดไฟ
 สว่างวาบขึ้นในหัวของสองเพื่อนซี้ ทั้งฝทั้งแก้วตาห่มมองตงใจ
 เป็นตาเดียว “ตงใจชี้แหละตงแกหูล่ะ!”

บังไม่ทันตอบตกลง รู้ตัวอีกทีดวงใจก็มา
 อยู่หน้าเวที โห่ฮืดเต็มยศแล้ว เธอเคลื่อนไหวกาย
 ออกไปช้า ๆ ค่อย ๆ ระบายอย่างอ่อนช้อย สง่างาม
 หมมหลอ แต่ก็มีพลังของซ้ำที่หน้าจับตามอง ทุก ๆ ครั้ง
 ก็เธอย่างเก๋าราวกับหัวใจจะหยุดเต้น ก็เป็นครั้งแรกที่เธอ
 ได้แสดงต่อหน้าผู้ชม ดวงใจรู้สึกราวกับตัวเองจะลอยได้
 หัวใจที่เต้นแรงจนแทบจะทะลุออกจากอก บ่งบอกว่า
 เธอตื่นเต้นมากแค่ไหน ก่อนเวทีของเธอจะหยุดลงพร้อมกับที่
 ตัวโห่ฮืดสุดท้ายหยุดบรรเลง ทำหน้าที่เขียนบทวิจารณ์ราวกับถูกละกด

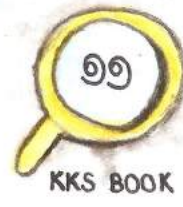

KKS BOOK

ดวงใจเริ่มห่อหุ้มถอดสลักออกจะเฉยชอยขยับ เมื่อเสียงปรบมือ
 เกรียวกราวดังขึ้นไม่ขาดสาย เธอ देखลงจากเวทีด้วยความรู้สึก
 อิ่มเอมใจเป็นที่สุด แก้วตากับพี่ต่างเข้ามาแสดงความยินดี
 แต่ตอนห่อหุ้มใจของเธอกลับเฝืออยู่กับเพื่อนกับตัว ความรู้สึกที่
 ใจเธอไม่เคยรู้สึกมาหาแล้ว ความรู้สึกที่ไม่ได้สัมผัส
 มาหา เธอคอยดู ซึมซับมันทีละหยบ กอห่อหุ้มคอยดู
 พุ่มพุกความรู้สึกของเธอไวใจใจ จากแสดงครั้งเธอโตมากกว่า
 ความกล้าที่จะขึ้นเวที แต่เธอเตรียมบางสิ่งที่มีคุณค่ามากกว่า

สองปีต่อจากนั้น ดวงใจตัดสินใจ
 เวียนเป็นนคร แยกกายเป็นนคร ลอยหาหูกศิลป์
 ในเมืองใหญ่ สืบหาอดีตและรู้ถึงสิ่งเหล่านี้
 ไปรู้หรือรู้หรือรู้หรือ บ่อยครั้งที่เธอหึกถามตัวเอง
 ว่าถ้าหากว่าเธอไม่กลับไปหาพี่แก้วตา ถ้าวันหนึ่ง
 แก้วตาไม่เอาใจเสีย ถ้าวันหนึ่งเธอไม่ได้แต่งงาน
 และไม่ได้รับความรู้สึกนี้ เธอจะยังเลือกเส้นทางที่อยู่หรือไม่
 จะยังรออยู่ไหม จะมองเห็นคุณค่าและความสำคัญของวัฒนธรรม
 และประเพณีไทยอยู่หรือไม่

KKS BOOK

จากวันเพ็ญเดือน จากเดือนเพ็ญปี ทลายสี่ปี
 ที่เข้ามา ทำให้ดวงใจทวาคิดถึงภาพหนึ่งเสมอ
 การที่เธอโตมาเป็นครู ได้เห็น ได้รับรู้ มุมมองและทัศนคติ
 ของทั้งสี่วัย สัมผัสธรรมประเพณีไทยอยู่คู่กับคนไทยมาช้านาน
 ถกสี่บาทอด สี่บาท สิ่งต่อกาลสมัยมากมาย บางสัณหา
 บางคงอยู่ บางคงสูญหาย บางมีแค่ไม่กี่คนก็รู้จัก
 หากแต่สิ่งเหล่านี้ คงไม่อาจคงอยู่สี่ไป หากคนไทย
 ไม่เคยคิดถึงรัก ไม่เคยคิดถึงคุณค่าของมัน ความสำคัญ
 ของการรักษา คือการมองเห็นคุณค่า และสิ่งต่อคุณค่าที่
 ต่อไปอย่างถูกต้องสมควร เพราะสิ่งบอกให้เราเห็นว่า
 เราเป็นคนไทย บอกให้โลกรู้ว่านี่คือประเทศไทย ที่นี่คือ
 เมืองไทย เราเป็น "คนไทย" เราคือธิดารักษาวัฒนธรรม
 ประเพณีไทย ให้อยู่คู่กับคนไทยต่อไปให้ชั่ววันชาติ

ภาพวันนั้น

จุดประกายความคิด

“วัฒนธรรมและประเพณีไทย” เป็นสิ่งที่อยู่คู่
กับคนไทยมาช้านาน มีการถ่ายทอด อรรถกษั
และสืบสายจกมาสู่รุ่นลูกรุ่นหลาน ไม่ว่าจะเป็
ประเพณีสงกรานต์ ลอยกระทง และเข้าพรรษา
รวมถึงการประพฤติปฏิบัติตห ทั้งการยิม การไหว้
ความส่สภาพอบุขอมและถอมตห ล้อหแล้ว
เป็ห เอกถักษณทังตจวมของชาวไทย

คณะผู้จัดทำ

- ๑. นางสาวชัชวาลรัตน์ สกกุลปัทม์
- ๒. นางสาวชริศรา บัญญา
- ๓. นางสาววิชญา คมศรี

โรงเรียนแก่งคอย

อำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัชฌิมศึกษาเขต ๔

สืบทอดผ้าเหลืองกาลมาลาทั้งห้า
 สืบทอดผ้าเหลืองอุปถัมภ์มากมาย
 สืบทอดผ้าเหลืองไทยเรามีเลื่อมคลาย
 จะสืบสักขมิให้หายไปชั่วกาล

๕๕๕ ของดีที่บ้านฉัน

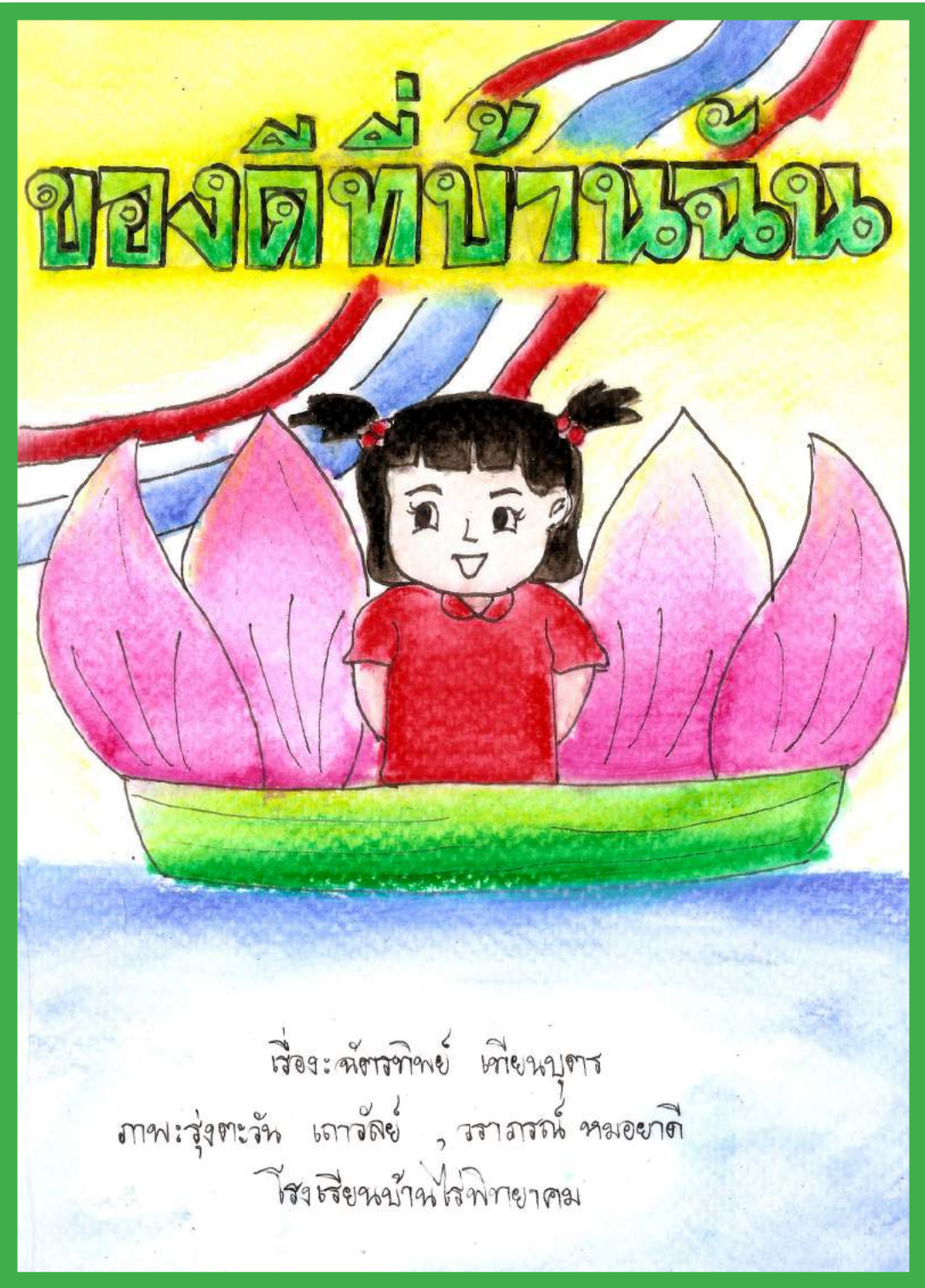

หนังสือเล่มเล็ก ราววัลชณะเลิศอันดับที่ ๓

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔-๖

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา (สพม.)

โรงเรียนบ้านไร่พิทยาคม จังหวัดสุโขทัย สพม. เขต ๓๘

คำทำ

ทุกสิ่งทุกอย่างที่มนุษย์สร้างขึ้นมานั้น นับตั้งแต่
 ขนบธรรมเนียมประเพณี วิถีวัฒนธรรม ตลอดจนจริยธรรมต่างๆ
 ที่สืบทอดกันมาสู่รุ่นลูกรุ่นหลาน นับเป็นสิ่งดีงาม ที่เรา
 ควรอนุรักษ์ไว้ เพื่อให้คงอยู่คู่ประเทศไทยต่อไป

หนังสือเรื่อง “ของดีที่บ้านฉัน” เป็นการทำเสนอ
 เพื่อหาเกี่ยวกับประเพณีวิถีวัฒนธรรมที่ดีงามของไทย
 เพื่อให้เยาวชนรับรู้ และร่วมมือกันรักษา สิ่งดีงามเหล่านี้
 สานต่อพระราชาธิบดีมาน ของในหลวงรัชกาลที่๙ สืบไป

นอกจากนี้ หนังสือเล่มนี้ มุ่งส่งเสริมให้รักการอ่าน
 ดูดประกาย การเขียนเรื่องราวสั้น และความคิดสร้างสรรค์
 นำมาตีพิมพ์ให้เกิดขึ้นในใจ

คณะผู้จัดทำ

พอรตีที่บ้านฉัน

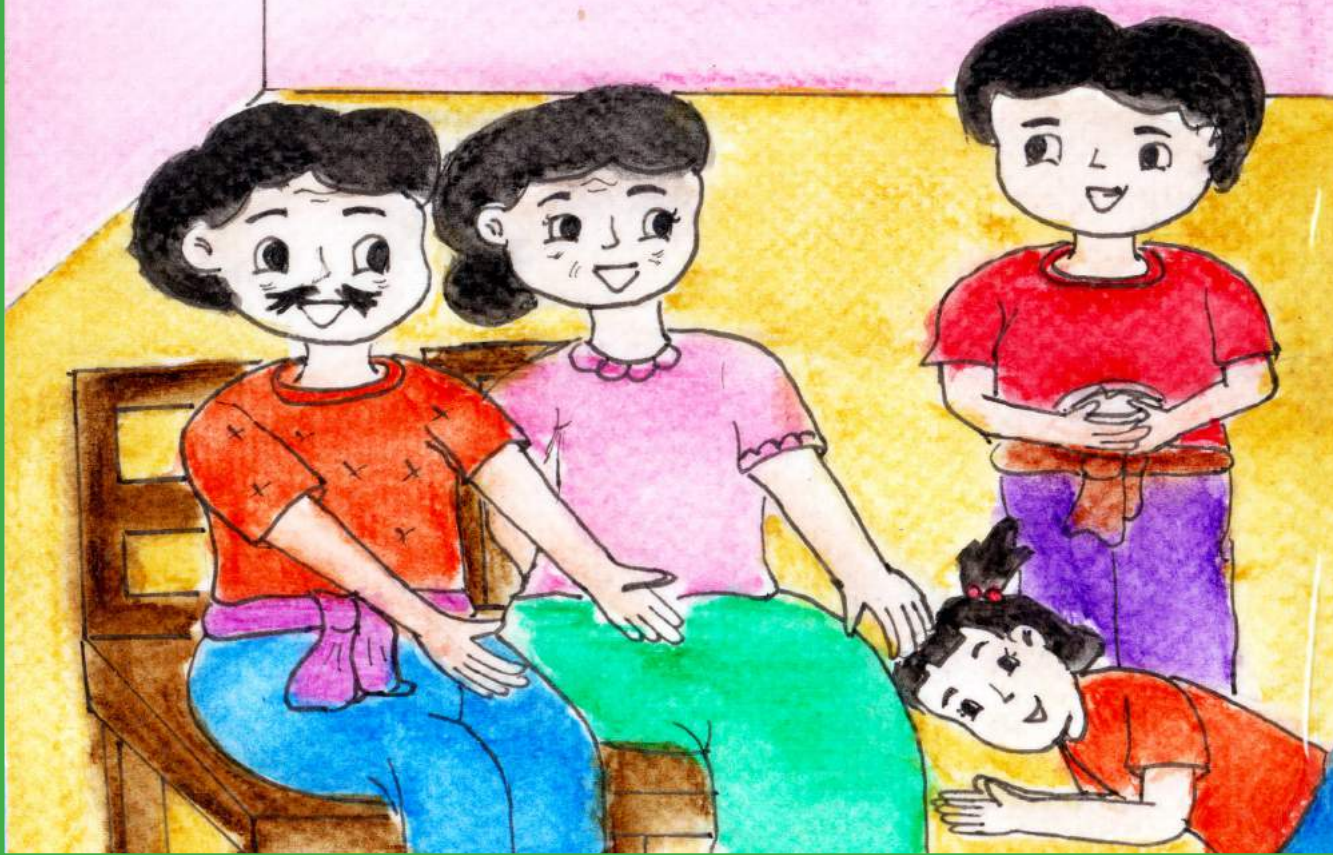
ทนนุห่อยท่ร้ก	รู้จ้กซ้วถึ
อหญ่ส้บป้	จึตมีเมตตถา
บ้ทอญ่กถางส่วท	ท่วทให้หรรษา
มีขยและตถา	ส่อทป้ทเด็กถึ
ขยบอทก้บห่อย	คอขงททกูป้
สงกรทททถึ	พขญถึท่วก้ท

๒๓

ทพ่อยกราบคุณตา	ปู่ย่าเฝ้าพล้ำ
กิริยาทพ่อยหั้น	อ่อนช้อยงดงาม
ยิ้มแย้มแจ่มใส	ห้องโถงไถ่ถาม
หึ่กถึงทุกยาม	เมื่ออยู่ไกลกั้
ตาบอกรพ่อยว่า	ประเพณีหั้น
จะทพอยสร้างสรรค์	สุขทุกชี้อ

๓

ส่งกระดาษดำไปให้
ลุงป้าห้าตา
ปู่ย่าตาชาย
ชุดไทยทั้งห้า
เตรียมเครื่องคาวหวาน
ถ้วยใจศรัทธา

มีสุขขรหักหงา
มาพร้อมหน้ากัน
แต่งกายงามศรีท
สี่สี่หงามตา
อาหารหามา
สกทำบุญกัน

๕

จนท่อยไปโรงเรียน	อ่านหนังสือที่พลับ
มีเพื่อนชื่อขวัญ	แบ่งปันทำใจ
ไปหมีตารากี้	แต่มีหนังสือ
จามแพะขึ้นใหม่	ไม่ยัดจวิศรธรรม
จนท่อยจึงตาอยตาอน	กลัวเพื่อนถลำ
และพูดแหะทำ	เห็นขำถึงคุณ

จัดมหกรรมไทย	มีใจเก๋ๆ
เอื้อเฟื้อเหลือล้น	สืบทอดกันมา
รักความดีของไทย	สถิตไถ่ถอนหน้า
ภูมิใจทุกครา	รักงามฉันเอง
สิ่งดีของไทย	ร่วมใจเสริมส่ง
ให้อยู่ยี่หรง	คงคู่ชาติไทย

๖

แต่จะท้อแท้	มีงานหนักใหญ่
พิศานใจหนึ่ง	สุขได้ทุกที
จากหาอากาศ	ทำเองก็ดีถ้ามี
เป็นประจําปี	เพื่อชีวิตที่มโห
อีกงานหนึ่งคอย	มุ่งหมายรักษา
สัญญาว่า	คอยหาสักคํ

๗

ภาพของกระถาง	เสริมส่งท้าวกัน
ให้ทุกคนเห็น	รู้ค่าการ
ภาพโคมไฟ	ยิ่งโคมทุกปี
เป็นประเพณี	ที่แสนสำคัญ
อีกบุญบั้งไฟ	มีให้แข่งกัน
เพื่อความสนุกสนาน	และสามัคคี

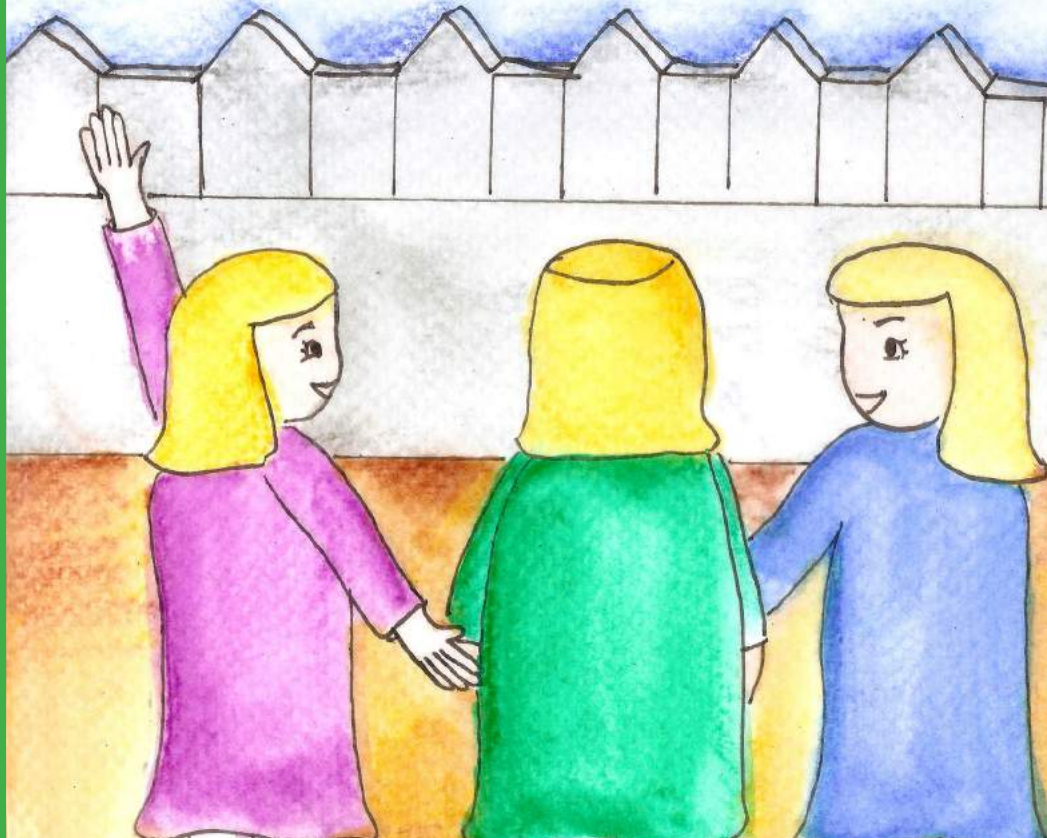

๗๒

ไม่มีแบ่งแยก	ไม่แปลกศาสนา
ถือศีลอดตา	คนไทยร่วมมือ
ทุกคนเห็นค่า	ศรัทธาจับถือ
เพราะศาสนา คือ	คุณงามความดี
จิตวาจา	งามทุกที่
ร่วมหัวใจ	ที่ได้มาขอ

๑๐

เรามีภาษา
ให้ไทยทุกคน
เอกลักษณ์ไทย
มากด้วยหัวใจ
มองไปทางไหน
เราควรร่วมกัน

คุณค่ามากที่สุด
พูดกันเข้าใจ
ยิ้มแย้มแจ่มใส
ไมตรีต่อกัน
สนุกสุขสันต์
รักใคร่ สอนคนเฒ่า

๑๒

ไปเที่ยวในกรุงเทพฯ	เล่นสนุกจากวิถี
พระราชวังอันวิจิตร	ทางรถไฟเหาะทาง
เล่นหุ่นละครไทย	ร่วมใจสมัครแข่ง
การงาพญากอย่าง	เตะต๋องหน้าต๋อง
เด็กเด็กจำใจ	ร่วมใจรักษา
ส่งเสริมทั้งหมด	พาไทยเจริญเคย.

